

PÄÄKIRJOITUS

Kirkossa vai kirkosta

Nykyään kuulee usein kysymyksen, kuinka kauan voi kuulua kirkkoon, jonka opetuksessa ja päätöksenteossa yhä harvemmin nojaututaan Raamattuun. Piispat, papit ja kirkon päättäjät kuuntelevat kyllä herkällä korvalla yleistä mielipidettä, ikään kuin kansan ääni olisi Jumalan ääni. Jumalan puhe löytyy kuitenkin vain hänen Sanastaan.

Jotkut seurakuntalaiset ovat ryhtyneet äänestämään jaloillaan ja ovat etsineet sellaisia laitumia, joissa lampaita vielä ravitaan vahvalla ruoalla. Valitettavasti toisten karsinat ovat kovin pieniä ja raja-aidat laumojen välillä korkeita. Niinpä moni tyytyy niukempaan ravintoon ja isompaan niittyy. Mutta mitä sitten tehdään, jos ruokaa ei ole enää tarjolla?

On siis kysymys kahdesta asiasta: etäännyminen Jumalan sanasta näivettää ruohonjuuritason seurakuntaelämää ja toisaalta Raamatun sivuuttaminen kirkon ylärakenteissa lisää epäluottamusta kirkon linjaan. Edellinen oireyhtymä näyttäytyy radion ja seurakuntien hartauselämässä, ja jälkimmäisestä seuraava testi on marraskuun kirkolliskokous parisuhdelakipäätöksineen.

En ehdota kirkosta eroamista, mutta ymmärrän niitä, jotka tähyilevät toisenlaisten

laitumien suuntaan. Vaikka olenkin syvästi sitoutunut suomalaiseen kansankirkkoon ja erityisesti sen sisällä olevaan herätyskristillisyyteen, koen ajoittain melkoista ahdistusta kirkkomme tilasta. Missä ovat ne paimenet, jotka ravitsevat laumaa Jumalan sanalla? Missä ovat ne päättäjät, joille Jumalan ääni on tärkeämpi kuin kansan ääni? Kuinka kauan tässä kirkossa on niitä tuntomerkkejä, joilla se voidaan tunnistaa kristilliseksi kirkoksi?

Eero Junkkaala
18.5.2003

PS Mitä sanotte Helsingin kirkkopäivien ulkomaisesta vieraasta, jota mainostettiin esitetekstin mukaan seuraavasti:

- *Ajatus, jonka mukaan Jumala on erillinen olento ja vaikuttaa aivan konkreettisesti maailman asioihin, kuuluu menneeseen aikaan.*
- *Jeesus ei ole ainoa ovi Jumalan yhteyteen eikä tee tyhjäksi muiden uskontojen opetusta.*
- *Jeesuksen ihmeet, hänen ihmeellinen syntymänsä, ylösnousemuksensa, taivaaseen astumisensa ovat Jeesuksen elämään liitettyjä yliluonnollisia aineksia, jotka lisättiin ajan kuluessa, eikä niitä ole varhaisimmassa lähteissä yhtä korostuneesti.*